

Otázka na animovaný film

Anne Marie Filho

Učím s kinom

Otázka na animovaný film

by Anne Marie Filho

Premietanie animovaného filmu by malo umožniť stretnutie študentov dielo, spochybníť ho, sformulovať kritický úsudok, vyjadriť a názor, argumentovaný uhol pohľadu, diskutovať, porovnávať, vkladať do perspektívy, budovať prepojenia s inými dielami, inými umeniami, iné médiá, ktoré sa zmocnili toho istého predmetu. Toto je príležitosť žiaci získavať vedomosti a budovať zručnosti ktoré môžu podrobiť skúške inokedy.

Dážď a ryby © Risa Kimpara

Dva bežné, ale rozdielne spôsoby spochybnovanie

Keď sú triedy pozvané, aby študovali nejaký objekt, ktorý ponúka prírody alebo vyrobené umelostou stvorenia, ako sú napríklad a text alebo film, možno použiť dva spôsoby kladenia otázok.

- Súbor starostlivo usporiadaných otázok, často podľa stupňov zložitosti, je predložená študentom, ktorí na ňu reagujú.
- Výsluch nie je vopred zastavený, ale je konštruovaný podľa úvahy študentov, keď objavia predmet, ktorý majú študovať a reagovať; organizácia týchto úvah a ich rozvoj umožní nevyhnutne na dosiahnutie cieľov stanovených na analýzu, na pochopenie významu, ktoré zostávajú identické v oboch modalitách; záujem tejto sekundy prístupom je vytvoriť podmienky pre postupné osvojenie si metódy, autonómie, vrátane postupného informovania ľudí študentov o existencii invariantov vo svojich pozorovaniach. Zatiaľ čo sa prispôbujú ich veku a úrovni, je to na učiteľovi vyzvať študentov, aby uvažovali o stratégiách, ktoré implementujú spochybnovať, analyzovať, chápať, aby ich mohli kritizovať, asimilovať, vedieť si ich privlastniť, opätovne použiť a rozvíjať.

Pre ilustráciu si teraz predstavíme, že študenti sú pozvaní na objavovanie filmu Risy Kimpara, „Rain and Fish“.

Udržať cieľ imidžové vzdelávanie

Premietanie animovaného filmu je vždy príležitosť ponúknuť študentov stretnutie s a práca, tvorivá práca umelecký, podľa prístupu o umelecké hodiny a toto bez ohľadu na sledovaný cieľ.

Tu je vhodné pripomenúť vyučovacím prístupom umelecký taký že ona je formalizované v rôznych publikácie dostupné na Web Eduscol, v sekcii venovaný týmto náukám¹. Dôraz je kladený na kvalitu očakávané od týchto stretnutí s umeleckých diel. Štúdium animovaných filmov môže užitočne čerpať inšpiráciu návrhy v nich obsiahnuté sprievodné doklady.

¹ <https://eduscol.education.fr/cid99287/ressources-accompagnement-enseignements-artistiques-aux-cycles.html>

Najmä „Na dosah ruky, na dosah slov, na dosah oka: stretnutie s výtvarnými dielami pre deti od 6 do 9 rokov“ a „Stretnutie s dielami pri príprave študenta od 9 do 12 rokov: odvážte sa skúmať, pýtať sa, skúmať, pýtať sa... stať sa objaviteľom umenia“.

Od mobilizácie osobnej skúsenosti k znalostiam

Deti sú dojaté a chápu film vo svetle svojich skúseností. Ak sa tu práca formálne líši od tých s ktorými sú študenti oboznámení, v podstate odkazuje na zážitok zdieľaný všetkými, na dážď, jeho zvuky, dáždnik, veľký alebo malý, s ktorým sa chceme zabávať, možno zvuky školského autobusu. Zapája pamäť, ľahko sa ukotví v osobnej histórii a podporuje hru vnemových konotácií.

V závislosti od projektu sa môžeme na stretnutie pripraviť tak, že sa pred premietaním budeme venovať tejto téme „dážď“. Kto miluje, kto nemiluje nie ? za čo? Aké pamäte? Aké obrázky? Budeme môcť písať, kresliť, inscenovať sa, skúmať slovnú zásobu predstavil si dážď, predtým ako zistil, čo si režisér predstavoval a povedal.

Snáď bude dielo rezonovať aj s detskou kultúrou. Zaoberá sa veľkým množstvom diel, vhodných pre všetky vekové kategórie dážď. Podľa veku sa im čítali knihy alebo oni sami čítali, v ktorých boli postavy konfrontované dážď, klasiky detskej literatúry, ako je album Agnès Rosenstiehl, „Mimi Cracra, dážď, ona to miluje!“.

Spomenú si na detské riekanky vo francúzštine: "Prší, je mokrú, je žaba pártý.", "Prší pastier", v angličtine, "Rain rain go away"... Mali možnosť vidieť Gene Kellyho spievať v daždi? V každom prípade, pre viac P dôvody, osobné, kultúrne, sociálne..., študenti už majú v sebe prostriedky na pochopenie filmu.

Či už nevedome alebo nie, študenti tiež zmobilizujú svoje vedomosti a skúsenosti zo samotnej konštrukcie príbehov, ktoré zakladajú ich očakávania a ktoré im umožňujú predvídať dobrodružstvá, ktoré prídu. Vo filme Risa Kimpara je Rozvíjanie príbehu je originálne svojou striedanosťou. Mohlo by to zmariť túžby mladých študentov, tých, ktorí sa mohli živiť tieto predchádzajúce skúsenosti, ktoré položili základy ranej kultúry literatúry a filmu. Tento film je naratívny, s veľmi rafinovanou rozprávačskou niťou, aj kontemplatívny. Môže to byť mätúce.

Rue de Paris, daždivé počasie, Gustave Caillebotte, 1877, Art Institute of Chicago

Prieskum

Stretnúť sa s dielom znamená aj stretnúť sa s jeho autorom, je to situovať kontext jeho vzniku a jeho distribúcie. Študenti by mali byť vyškolení, aby venovali pozornosť týmto informáciám. Význam tejto identifikácie sa potvrdí až jej opakovaním, rozšírené o ďalšie diela, obrazové, hudobné, literárne... Ide skromne o to, naučiť ich rešpektu pre autora, pre jeho prácu a prácu jeho tímu. Okrem toho budú môcť krok za krokom budovať poznávanie kultúr, ktorých diela nesú znaky epoch, časom objavujú „školy“, ako sa už dlho hovorí pre iné umenie zoskupením umelcov, ak je to relevantné, do škôl podľa ich krajiny pôvodu, podľa ich storočia, podľa umelecké hnutie, ku ktorému patria.

Animované filmy ponúkané na platforme sú presiaknuté kultúrou svojich autorov, ale sú aj široko otvorené k iným vplyvom a samotné zloženie výrobných tímov je často multikultúrne. Všimneme si že väčšina filmov má názvy v angličtine, že v závislosti od veku a cyklu sa študenti naučia prekladať. Bez toho, aby sme vstúpili do kontroverzie, toto používanie angličtiny pre filmy vyrobené v krajinách, kde to nie je jazyk úradník podčiarkuje príhovor k medzinárodnému publiku, ktorého kultúra ovplyvní aj prijatie. V závislosti od ročného projektu budeme môcť zachovať stopy tohto identifikačného diela v „kontexte“ diel.

V prípade filmu „Dážď a ryby“ sú systematicky zapísané informácie ponúkané v samotnom filme dve písmo: japonská abeceda a potom latinská abeceda. Informácie v japončine sú teda preložené do angličtiny.

Názov	Dážď a ryby	Názov sa zobrazí po 43 sekundách v japončine a v jazyku angličtina. Anglické názvy titulov nezačínajú s veľkým písmenom, ako to vyžaduje konvencia. Japonské znaky znamenajú "zlatá ryбка" a nie "dážď a ryby". Nie sú nepodobné malé člny stojace na zahmlenom horizonte. 魚 = červená. 魚 = ryba.
Autor	Risa Kimpara	japonský režisér
Tím a rozdelenie funkcií		Táto informácia sa objaví na konci filmu.
Scenár, dizajn, strih a animácia	Risa Kimpara	4.22
Asistent animácie	Yusuke Kazuta	4.22
Hudba	Yusaku Masuda	4.28
Zvukové efekty	Takuji Oe	4.28
Zvukový mixér	Yoshito Morita	4.28
Výroba	Tokijská univerzita umenia	4.28
Réžia	Risa Kimpara	4.34
Výroba	Tokijská univerzita umenia	4.34
Miesto výroby	Tokijská univerzita umenia	Zobrazuje sa na obrazovke od začiatku.
Krajina výroby	Japonsko	Indukované Tokijskou univerzitou umenia
Termín dokončenia	2010	Dátum v spodnej časti čiernej obrazovky, posledný obrázok.

Môžu byť poskytnuté ďalšie informácie.

Dĺžka filmu	4.47 sekundy
Technická	2D film
Ďalšie informácie o výrobe	Film režisérky Risy Kimpara1 v rámci prvého ročníka na Tokijskej univerzite umeni.

Zohľadnenie všetkých týchto prvkov závisí od projektu realizovaného v triede a od úrovne študentov. Zdá sa však je nevyhnutné, aby si študenti metodicky zvykli na pomenovanie aspoň autora, bez toho, aby ignorovali tvorbu filmu zahŕňa tím a identifikovať rok a miesto výroby.

Ak učiteľ plánuje natočiť so svojou triedou animovaný film, už tu môže so svojimi žiakmi pozorovať iné funkcie vykonávané členmi tímu, tolko rolí, ktoré potom môžu byť rozdelené.

Starším ľuďom sa môže zdať rozdiel medzi formou tohto filmu a japonskej produkcie, ktorú videli. Sme tu bližšie k zakladateľskému dielu Čiňana Te Wei (1915-2010) a jeho animovaným výjavom či k jedinečnosti Isaa Takahatu v Príbehu princeznej Kaguyi (2013). Prvky japonskej kultúry sú evidentné vo výbere režiséra.

Rozprávanie. Pitch, zhrnutie, zhrnutie

Je zaujímavé vyzvať študentov, aby ústne a/alebo písomne pracovali na prezentácii navrhovaného príbehu.

Môžeme uprednostniť výraz „háčik“ pred výrazom „pitch“ vypožičaný z obchodu (predajný názor, obchodný argument) a dnes sa bežne používa na vyvolanie prezentácie jednou alebo dvoma vetami, ktoré musia vzbudiť záujem, zvyčajne bez odhalenia konca. Vo všeobecnosti táto prezentácia, tento „háčik“:

- . načrtáva východiskovú situáciu
 - . špecifikuje znaky
 - . hlási prvú udalosť, ktorá začína príbeh a ktorá môže otvorením zmeniť život postavy (postáv).
- im pole možností, vytvárajúc viac či menej silné napätie.

Film „Dážď a ryby“ bol predmetom niekoľkých týchto krátkych prezentácií.

Tu sú tri, prevzaté zo stránok, ktoré citujú prácu, ku ktorým je pripojený štvrtý návrh navrhnutý na anglicky hovoriacej stránke:

"Jedného daždivého dňa malý chlapec čaká na autobus a popúšťa uzdu svojej fantázii. Na myseľ mu prichádzajú obrazy."
Platforma Films pour enfants

"Počas lejaku malý chlapec čaká na autobus ukrytý pod daždnikom a v myšlienkach odchádza."
cinemapublic.org

"V daždivom dni čaká chlapec na autobusovej zastávke. Kvapky vody žblknú a robia vlny v mláke."
Zrazu začiatok. Zlatá rybka v rybníku..."
3dvf.com

"Jedného daždivého dňa chlapec netrpezlivo čakal na autobusovej zastávke. Plieskanie, kvapky dažďa poskakujú a robia vlny v mláke. Keď to sledoval, videl niečo [skočiť]. Keď sa chlapec pozrel do mláky, plávala tam červená ryba. Je to príbeh o červenej rybe, ktorú chlapec videl v daždivom dni."
Letterboxd, sociálna sieť pre milovníkov filmu

Zloženie tohto háčika a výber z neho vyplývajúci je náročný a umožňuje formatívnu reflexiu zo strany študentov. Vo vyššie uvedených príkladoch je v prvých slovách spomenutý dážď. Práve ona je hnacou silou akcia, ktorá zdvojnásobuje intenzitu, čím sa vytvárajú mláky, zrkadlá pre dieťa. Keď sa zastaví, zastaví sa aj film.

Môžeme pracovať aj na ešte kratších formách, menšej fráze alebo slogane sprevádzajúcom nadpis.

Napísanie „pitch“ môže byť prvou alebo novou príležitosťou na spochybnenie zvoleného názvu. Študenti si všimnú rozdiel medzi japonským názvom, ktorý znamená „zlatá rybka“ a anglickým názvom, ktorý v preklade znamená „dážď a ryby“. Prečo tento rozdiel, predpokladaný riaditeľom? Aký je záujem prvého, aký je záujem druhého? Aký iný titul by si študenti predstavovali? Na spôsob La Fontaina, „Dieťa, dážď a ryba“, ktorý odkazuje viac k príbehu, bez explicitnej morálky tu? Alebo, úplne inak, „Čakanie“, „Snívanie v daždi“, ktoré prekladá situáciu dieťaťa, jeho myslenie. Študenti môžu prísť s mnohými odpoveďami. Trieda bude tiež môcť porovnať názov filmu s titulmi iných tvorcov, básnikov, maliarov, hudobníkov... diela, ktoré venovali dažďu, ako sú tie, ktoré sú citované na konci tohto dokumentu.

Súhrn je dlhší a rozpráva celý príbeh. Termín „synopsa“, zahrnutý v lexike kinematografie, môže byť považované za synonymum a ako také prezentované študentom vo veku 9 až 12 rokov. Zhrnutie „Dážď a ryby“ niektoré ľahko prekonateľné ťažkosti, na jednej strane v dôsledku prelinania denného snívania v reálnej skúsenosti, na druhej strane je spôsobená pluralitou interpretácií týkajúcich sa postáv a väzieb, ktoré ich spájajú. Súhrn sa pýta žiaci identifikovať miesto, postavy, prepojenia, ktoré ich spájajú, činnosť, do ktorej sa zapájajú.

Miesto, výzdoba

Film neukazuje konkrétne prostredie. Zriedkavé stopy podporujú hypotézy:

Vizuálne stopy:

- . Biela bariéra (v 0,23)
- . Podlhovastá značka (0,48), ktorej rozumieme, označuje autobusovú zastávku
- . Autobus alebo autokar
- . Načrtnuté stromy a budovy (od 3,29)

Zvukové signály:

- . Zvuk jazdiacich áut
- . Zvuk autobusu a jeho pneumatických dverí.

Podľa osobných skúseností študenti rozpoznajú mesto, dedinu, dedinu, cestu.

kampane, ale sotva budú môcť ísť ďalej a potvrdiť svoje hypotézy. Akcia by sa mohla uskutočniť na miestach, v rôznych krajinách.

Dážď potom oslnenie spôsobené návratom slnka skryje alebo prehluší prvky výzdoby. Pozornosť je takáto zameraná na dieťa, dáždnik, autobus, pár podstatných prvkov pre príbeh a predovšetkým na dážď a potom slnko ktorí sú podstatnými aktérmi a ktorí živia emócie dieťaťa.

Počas prvého stretnutia medzi Satsuki, Mei a Totorom vo filme „Môj sused Totoro“ (Hayao Miyazaki, 1988) dažďová clona skryje aj sivý dekor tým, že ho člení. Spomenul si režisér na túto epizódu filmu?

Dážď a svetlo majú rozpúšťacie schopnosti. Rozpustenie prvkov dekoru zvýrazňuje zvolené farby. presné tvary zmiznú a dieťa sa vyvinie do všadeprítomnej šedej farby, potom do čirej oranžovo-žltej. Niekoľko odtieňov sotva rozlišuje čižmy malého chlapca, jeho mierne modrasté oblečenie, ako variácie šedej.

Svet dažďa je monochromatický ako Te Weiho umývanie. Červená ryba, zlatá rybka, prináša zlatú farbu, ktorá potom dosiahne celú oblohu, v momente, keď konečne dorazí očakávaný dospelý. Farby dekoru sa zhodujú s pocity, emócie dieťaťa, znamenajú ich rovnako, ako sú príčinou.

Dážď a ryby © Risa Kimpara

Postavy

V tomto dekore impresii je hlavná postava identifikovateľná. Je to dieťa. Jeho malá veľkosť sa vyznačuje:

- . Proporcie dieťa/dáždnik
- . Proporcie detské/autobusovej zastávky
- . Proporcie dieťa/dospelý z vtáčej perspektívy na neho v poslednej časti (obrázok zobrazujúci ho vedľa dospelého).

Pravdepodobne je to malý chlapec, ak to vyložíme v tomto zmysle:

. Jeho oblečenie, ktoré je detské a častejšie ho nosí chlapec, ale trieda môže mať chcete o tom diskutovať

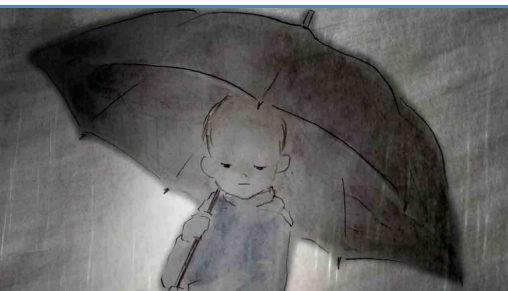
. Jeho krátky účes, ale aj o tom budú môcť študenti diskutovať.

Autori vyššie uvedených ihrisk jednohlasne uznávajú malého chlapca.

Kresba tiež poskytuje informácie o stave mysle dieťaťa.

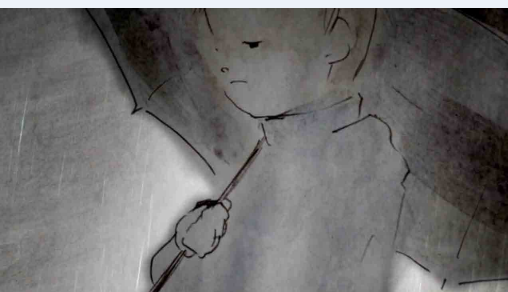
. Jeho tvár: oči, ústa sú výrazné.

Ústa sú vyrysované, „zmrvené“ líniou, ktorá môže vyjadrovať smútok, pochmúrnosť, radosť, prekvapenie.

Dieťa prechádza od smútku k potešeniu z objavovania mačky, potom k údivu snivanie pred radostným nájdením očakávaného dospelého. Všetky tieto pocity sú označené v jednom riadku. Spôsob, akým ťahá dáždnik, zvyrazňuje dojem smútku.

Okolo dieťaťa sú ostatné postavy nepresné.

. Zvieratá, skutočné ako tmavo sfarbená mačka, ktorá mňauká a uteká z vody; skutočný a zároveň neskutočný, ako tieto zlaté rybky, ktoré sa množia počas snivania a ktorí lietajú.

. Ženská postava, ako metamorfóza jednej z týchto rýb, ktorá predstavuje bozk na očné viečko dieťaťa.

. Mužská postava, ktorá zasahuje na konci, hľadá vlasy dieťaťa predtým, než sa s ním opäť vydá na cestu.

Dospelí, v snoch dieťaťa ako v skutočnosti, sú nežní a chrániče. Ich prítomnosť je spojená s potešením a šťastím. Študenti bude formulovať hypotézy. Nepochybne budú chcieť rozpoznať v človeku otca, že dieťa čaká a bude musieť tento výklad zdôvodniť. Budú aj súdiť že vysnívaná žena je obrazom matky, na ktorú dieťa myslí? Matka neprítomný v realite, ale prítomný v predstavách malého chlapca.

Zdá sa, že ženská postava sa zrodila z metamorfózy zlatej ryby, ryby d'or, ako hovoríme v angličtine, "zlatá rybka". Ona, ktorej zlaté vlasy odvíja sa ako zahalené plutvy rýb, rýchlo mizne.

Metamorfóza zvierat na ľudí a naopak je univerzálnou témou a objavuje sa v mnohých legendách, v Japonsku ako aj v iných krajinách.

Hayao Miyazaki, čitateľ Ovidia a otvorený západnej kultúre, to využil predstavivosť komponovaním „Ponyo on the cliff“ (2008), príbehu a zlatá rybka dievčatko, nie bez inšpirácie, z dlhej cesty, Andersenom.

Akcia

prší. Dieťa, ktoré ťahá za sebou dáždnik, kráča smerom k autobusovej zastávke.

Od 0,15 do 0,39 dieťa prechádza ihriskom zľava doprava, vyzerá smutne a ťahá dáždnik. Pohyb je podčiarknutý striedaním záberov, zobrazenie dieťaťa z blízka a potom zo stredného záberu. Každá zmena plánu nám umožňuje nahradiť Presuňte dieťa naľavo od obrázku a opakujte tento pohyb zľava doprava.

Strela 0,30/0,31 prekrýva dva zábery.

Pri niekoľkých príležitostiach film prekryje dva obrazy, čo znamená prechody s veľkou plynulosťou.

Od 0,31 do 0,39 dieťa prejde poľom a zmizne, opustí rám napravo, nechá prázdne miesto, aby sa mohlo objaviť a potom titulné znaky zmiznú.

V čase 0,47 až 0,54 film ukazuje dieťa stojace na zastávke.

Dieťa stojí na autobusovej zastávke. Autobus príde, zastaví a potom odchádza.

Od 0,55 do 1,07 vchádza autobus do poľa zľava, prejde a potom zastaví, pred opustením rámu doprava.

Zvuková stopa poskytuje informácie o pneumatickom otváraní dverí potom zatvorte bez toho, aby sme ich videli na obrázku.

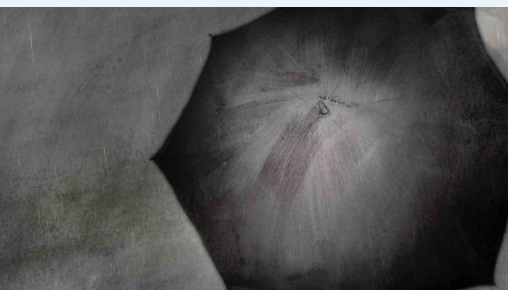
Dieťa sa do autobusu nedostalo. Zostal, čaká pod vytrvalý dážď.

V 1,08 miznúci autobus odhalí dieťa, ktoré ešte stojí na zastávke. my možno si myslel, že nastúpi do autobusu a bude prekvapený, keď ho uvidí.

Pribúda lejak. Dieťa otvára dáždnik, ktorý rezonuje.

Od 1,09 do 1,16 je dieťa zanepoždnené otváraním dáždnika.

V 1,17 dáždnik pokrýva takmer celé pole, potom je dieťa vidieť detail (1,18) a stredný záber (1,19), pričom dva obrázky sa prekrývajú v 1,19.

Pridá sa k nemu mačka a uchýli sa do jeho blízkosti pod dáždnik.

Dieťa čaká a pár sekúnd je venovaných tomu, aby sa mu takto ukázal, žlč, nečinný. Potom príde nápad (1,31, prekrývajúce sa obrázky) hrať sa s jeho dáždnik (1,31 až 1,42). Kým je záber stále zblízka, dieťa je málo vidieť postupne mierne klesá, ako keby pohľad naň naberal výšku, v sledovacom zábere, ktorý je zadný aj zvislý. Od 1,42 do 2,05 pozornosť dieťaťa je pohltentý mňaukaním mačky, ktoré zostáva mimo obrazovky. Dieťa je teraz v strede obrazu a o 2:00 nový vertikálny pohyb umožňuje objaviť mačku.

2,05 odhaľuje dieťa na autobusovej zastávke, ako sme videli predtým (porovnaj 1,19), ale pod jeho dáždnik sa mačka uchýlila. Dieťa už nie je samo.

Dážď a ryby © Risa Kimpara

Dieťa a mačka pozorujú svoj odraz v mláke. Dieťa objaví zlatú rybku, ktorá je začne okolo neho lietat v sprievode krídla ďalších krútiacich sa rýb. Objaví sa ženská postava smeje sa, pobozká dieťa na tvár, kým zmizne.

Prekvapivý je nasledujúci obrázok (2.20/2.11). Vyzerá to ako nízky uhol, ale tento efekt vysvetľuje odraz. Postavy sú rozdelené v odraze kaluže (2.12-2.20), potom koexistujú dva svety a vo vode sa rozvinie vesmír nezvyčajné.

Zlatá rybka sa objaví v 2.25, ako keby sa narodila z kvapky vody, ktorá zaberá obraz od 2.21 do 2.25. Zdá sa, že zomrie o 2.38 a je znovuzrodený z dvoch rúk, ktoré sa ho chopia, ho ukryte a potom ho nechajte uniknúť, ako to robí jeden vták (2.39-2.45). Tieto dve nezdá sa, že by to boli ruky dieťaťa, ktoré sa stáva užasnutým divákom letu rýb, potom všetkých ryby okolo neho. Obraz ho umiestňuje do stredu, zblízka, zblízka, v strednom zábere aj preto, aby objavil balet z množstva rýb okolo neho (2.55-3.03, superpozícia). V 3.10 nám detail umožňuje zachytiť bozk, ktorý žena so svetlými vlasmi na viečku, kým zmizol pohyb). Dieťa zostane samo a potom zmizne.

Prázdne pole, posiate stále viac žltými a ružovými farbami, pretína zdola nahor a sprava zlatá rybka. vľavo (3.20). Ryba zmizne v hĺbke poľa (3.21).

Slnko sa vrátilo. Ryby zmizli, ale obloha, opäť slnečná, je ich farba. Mačka odchádza. Dospelý, pravdepodobne mimo autobusu, je teraz s dieťaťom. Nežne ju pohladí po hlave. Dospelý a dieťa odchádzajú spolu.

Slnkom pozlátaná obloha zaplňa celé pole od 3.22 do 3.28. Oranžové tvary na oblohe pripomínajú tvar ryby červená, zaoblenie tela, predĺžený trojuholníkový tvar chvosta. Siluety dieťaťa a mačky s chrbtom k oblohe a vo výzdobe sa znovu objavia, duplikované v odraze na zemi, zatiaľ čo pohľad na ne kladený ustupuje, akoby pod vplyvom zo zadnej sledovacej strely. Zatvorený dáždnik potvrdzuje, že dážď ustal. Mačka opustí dieťa (3.36). Za 3.55 sú obrázky na seba a dieťa je videné zhora, jeho hlava je v strede dole a jeho tvár sa odráža v mláke, ktorá dieťa, stále fascinované, pokračuje v pozorovaní. V odraze sa za ním objaví tieň (4.05). Dieťa ich rozširuje oči. Otočí sa a čelí príchodu (4.08), ktorého pohľad si film osvojí a ktorý zostáva mimo plátna. Dieťa je tak videné v potápanie, prekvapený, bez úsmevu. Veľká a široká ruka vstupuje do rámu z hornej časti rámu a spočíva na jeho hlave (4.12) ktoré pokrýva. Dieťa zavrie oči a znova ich otvorí, teraz sa usmieva (4.14), dokonca sa stále viac a viac červená viac (4.15). Jeho šťastná tvár je prekrytá na autobuse (4.16), ktorý opúšťa rám vystúpením cez rám vpravo a ktorý pri tom odhalí dieťa a dospelého, ktorý teraz držia dáždnik. Dospelý natiahne ruku k dieťaťu (4.18) a dve siluety, ktoré zmätený v profile (4.20) teraz sa posuňte doľava a zmiznú. Pole je prázdne (4.20/4.22) do objavia sa kredity. Dospelý a dieťa sa znova objavia v strede za menami členov tímu. Ich chrbty sú a zdá sa, že mieria do hĺbin poľa.

Mimo kamery je priestor príbehu, ktorý sa neobjavuje v zábere. Pole je viditeľný priestor vo vnútri rámu. Autor mimo kamery na chvíľu skryje pred divákom to, čo vidí dieťa: mačku, dospelého.

Rozšírenia:

Na základe indícií nájdených vo filme môžu byť študenti požiadaní, aby si predstavili, čo sa stalo predtým, aby dali krstné meno k dieťaťu, aby vymyslel svoj príbeh, ten, ktorý ho vedie k tomu, aby zažilo momenty, o ktorých rozpráva film.

Dážď a ryby © Risa Kimpara

Téma

Definícia témy tu môže vyvolať diskusiu v triede.

Zdá sa, že jadrom príbehu je téma čakania.
Môže však byť zaujímavé charakterizovať ho: nečinný, osamelý...

Významná je aj téma dažďa. Svedčí o tom názov, ktorý v angličtine obsahuje slovo „dážď“.

Spracovaná je aj téma detstva: schopnosť snívať, predstavovať si, schopnosť opustiť realitu pre jej reflexiu, k rozmiestnite okolo seba vesmír objavený v sebe a/alebo v legendách, rozprávkach... ale aj vo vzťahu k dospelým tieto ženské a mužské postavy. Postava otca je rozpoznateľná, postava matky je vysnívaná. Bola by matka neprítomný, chorý ako v My Neighbor Totoro od Miyasaki, kde dve malé dievčatká, Satsuki a Mei, žijú samé so svojim otcom?

Koinobori v Japonsku, Dmitri Popov

Hiroshige, 1895. Brooklynské múzeum

Vzor lietajúcej ryby

Lietajúce ryby hrajú v japonskej kultúre dôležitú úlohu. sú zastúpené v Koi Nobori, doslova „karpové strímre“, ktoré sú veterné rukávy v tvare koi kapra, vyrobené pre „Tango no sekku“, „chlapčenská partia (sekku)“. Silný kapor plávať proti prúdu s odvahou, ktorá im vyslúžila túto poctu. Tento vzor „lietajúcej ryby“, ktorého názov Japonec, „zlatá rybka“, podčiarkuje dôležitosť, do centra filmu kladie denné snivanie, vnútorný život malého chlapca, ktorý na chvíľu odhalil vzhľad ryby.

Zvuková stopa

Soundtrack filmu je úplne bez dialógov. Odhodlanie, robí viac ako podporuje, posilňuje zrakové vnímanie, orientuje ho. Podčiarkuje kompozíciu, pohyb, vymedzuje momenty, podporuje, podporuje zmysel, pomáha k pochopeniu. Môže znížiť polysémiu obrázkov.

Počúvajte bez toho, aby ste videli

Ak má projekt upozorniť študentov na dôležitosť tohto soundtracku, je možné navrhnúť, aby si ho vypočuli predtým, než si film pozrie, pre seba a potom nechá študentov formulovať hypotézy založené na tomto počúvaní. Soundtrack Rain and Fish sa skladá z troch častí, ktoré sú uchu zrejmé.

. V prvom počujeme, že prší, niekto kráča, autá jazdia, „auto“ zastaví a znova sa rozbehne, ale deti môžu rozpoznať zvuk pneumatických dverí autobusu, zvonček predchádzajúci mňaukaniu. Umožni im ich osobná skúsenosť aj pozorné búšenie dažďa o dáždnik?

. V druhom prípade hudba, podobne ako v prípade xylofónu, pokrýva zvukové pole, prerušované zvukom dažďa. Najprv je pomalý, potom veľmi rýchly, potom sa opäť zmení.

. Napokon v treťom už dažď nepočuť. Zvonček slabo zazvoní a potom zmizne.

Autá jazdia s hlukom, ktorý vytvára ich pohyb na mokrom povrchu, vozidlo zastavuje, niekto kráča, vtáky plačú, vozidlá stále jazdia, niekoľko krokov, potom posledný zvuk, zvuk kvapky vody.

Tento soundtrack je zložený z ruchov, ktoré poznajú mladí študenti, ktorí budú schopní formulovať hypotézy, ktoré film potvrdí alebo zneplatní. Druhá časť môže spôsobiť zmätok a žiadne zvukové stopy, okrem vytrvalého dažďa, s istotou odkazuje na realitu. Kam sa podiel chodec, mačka, vozidlá?

Zánik týchto zvukových prvkov vyvoláva otázku, či signalizuje zánik skutočného a známeho sveta.

Počúvajte a identifikujte pôvod zvukov na obrázku

Počas premietania so študentmi je zaujímavé zvyknúť si na rozlišovanie:

. Zvuky, ktoré patria k reprezentovanej realite.

(Napríklad: dažď, ktorý vidím na obrázkoch).

Sú to presne tie, ktoré zvyčajne počujeme? Je v tom rozdiel?

medzi bežným prežívaním týchto zvukov deťmi a ich reštitúciou v film? Tu sú zvuky realistické, ale pozornosť priťahuje ich rozlišovanie, napríklad zvýraznenie pádu kvapky vody.

. Zvuky, ktorých pôvod nie je v reprezentovanej realite.

(Napríklad: hudba, ktorú nikto nehra v predstavenej realite).

Takže režisér pridal túto hudbu. Je zaujímavé pýtať sa

prečo najmä preto, že v tomto filme sa objavuje len vo veľmi špecifickom momente, postupuje od pomalého k rýchlemu a potom opäť spomaľuje. Študenti to nepochybnevidia že to sprevádza tanec lietajúcich rýb, že zvuk nástrojov je veľmi blízko k dažďovým kvapkám.

Hudba sa zhoduje so snívaním, s pohybom predstavivosti, ktorá sa rodí, vzniká z detstva dažďa, umocneného osamelosťou čakania nečinný. Zdôrazňuje metamorfózu reality, ktorá však zostáva východiskový bod snenia: veľmi skutočný zvuk dažďa, spojený na chvíľu s mačací zvonček, sa stáva krištáľovo čistou hudbou. Voda sa stáva nástrojom hudba a padajúce kvapky rezonujú ako čepele xylofónu.

O zvukoch v kine sa môžeme odvolať na jasné a ilustrované vysvetlenia na stránke:

<http://upopi.ciclic.fr/vocabulaire/glossaire>

Sledujte film bez zvuku

Je to často praktizované cvičenie, čo nám umožňuje navrhnúť jeden resp viac zvukových stôp a analyzovať ako ovplyvňujú prijatie filmu.

Študenti sú vždy pozorní k variáciám vo význame a emócie vnímané podľa volieb zvuk implementovaný.

Študenti tiež prinesú zmenu medzi hudbou a zvukovými efektmi.

Sieťový film

detská literatúra

Existuje množstvo diel zaoberajúcich sa zážitkom dažďa.
Prečo si nevybrať diela, ktoré ponúkajú pozitívnu víziu dažďa?
Básne na tému dažďa...

„Prší“, Les Ziaux, Raymond Queneau (1943), báseň plná veselosti, ktorú budú môcť študenti napodobňovať ako mladí Oulipáni.
„Pluie“, À la borde du temps (1984) a „Le loup vexé“, Enfantasques (1974), Claude Roy, poetické a zábavné texty.
„Pluie“, Les Stances, Jean Moréas (1899), osem melancholických veršov, ktoré môžu odrážať detské sny.
„Dážď“, Zaujatost' vecí, Francis Ponge (1942), nezvyčajná evokácia spojená so zvukmi a formami v vývoj podobný filmu.
„Plače v mojom srdci“, Romance bez slov, Paul Verlaine (1874). „Barbara“, text piesne, Jacques Prévert (1946).

Animované kino

„Môj sused Totoro“, Hayaho Miyazaki (1988). „Ponyo na útese“, Hayaho Miyazaki (2008)

Maľovať

„Dážď, para a rýchlosť“, William Turner, 1844, Národná galéria, Londýn.
„Dážď na mesto“, Takeushi Seiho, medzi 1864 a 1942, Musée d'Orsay, Paríž.
„Štúdium prímorskej krajiny s dažďovým mrakom“, John Constable, 1828, Kráľovská akadémia umení, Londýn.

Porovnanie diel japonského maliara Hiroshigeho a diel, ktoré inšpiroval, „japonstva“ Vincenta van Gogha:
„Náhla sprcha cez most Shin-Ohashi a Atake“, 1857, Hiroshige, Kongresová knižnica Spojených štátov a **verzia Vincenta van Gogha "Most v daždi, po Hiroshige", 1887, Múzeum, Amsterdam.**
„Pšeničné pole v daždi“, 1889, Vincent van Gogh, Philadelphia Museum of Art.

Chránené pred dažďom, Hanabusa Itchō, 1709, Metropolitné múzeum umenia

Hudba

„Kvapka vody“ (Prelúdiu opus 28 č. 15), 1838, Frédéric Chopin.
„Záhrady v daždi“ (výtlacky), 1903, Claude Debussy.
Claude Debussy vyhlásil, že si pred zložením týchto výtlackov pozeral Turnerove obrazy v Londýne.

<https://admin-ressources.philharmoniedeparis.fr/0769180-estampes-de-claude-debussy.aspx>

„Dažďový strom, pre dve marimby a vibrafón“, 1981, Toru Takemitsu.

Tento japonský skladateľ venoval dažďu niekoľko diel, najmä v 80. rokoch. Tento, hraný s bicie nástroje, je „imitačný“ a dokáže prebudiť fantáziu žiakov.

<https://edutheque.philharmoniedeparis.fr/doc/CIMU/0962799>